

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۳۰ اکتوبر ۲۰۲۲

"رقابت نیابتی" بین "واشنگتن و مسکو" در افغانستان!

شنبه - ۰۷ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: مطمئنم تمام خوانندگان این نگاشته با اصطلاح "جنگ نیابتی" نه تنها آشنائی دارند بلکه جمعی از آنها چنان جنگی را با پوست، گوشت و استخوان خویش درک و تجربه هم نموده اند، مگر به ارتباط "رقابت نیابتی" آن اطمینان را ندارم، زیرا تا حل چنین افاده ای به چشم خودم نخورده و اگر اشتباه نکرده باشم مخترع آن نیز خودم می باشم. در هر صورت چه جایزه اختراع چنین ترکیبی را به من بدهید و یا آن را سابقه بدانید، حرف متوجه شما نیست؛ حرف متوجه آنها نیست که چنین اصطلاحی را بدعت و نادرست می دانند. به همین منظور در یادداشت امروز مختصراً در آن مورد بحث می نمایم:

۱- با این خبر حتماً آشنا هستید که ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه، روز چهارشنبه، ۴ عقرب، در پنجامویکمین اجلاس مسوولان ارشد امنیتی و استخباراتی کشورهای مستقل مشترک المنافع، تهدیدات داعش، القاعده و سایر گروه های تروریستی از خاک افغانستان را بی پیشینه خوانده است. احتمالاً با تکمیل این خبر از جانب ولگ سیرومولوتوف، معاون وزارت خارجه روسیه، نیز آشنا هستید. نامبرده می گوید: بیش از ۲۰ گروه تروریستی با ۱۰ هزار جنگجو در افغانستان فعالیت می کنند.

۲- هرگاه قسمت اول خبر را شنیده باشید حتماً با قسمت دوم آن نیز آشنائی دارید که چگونه سران کشورهای آسیای میانه بر مبنای پیشنهاد رئیس جمهور تاجیکستان که یکی از اعضای کشور های مستقل مشترک المنافع می باشد و شاید هم به اساس ضرورت مطیع ترین فرد به "پوتین" در جمع سایر دوستانش نیز است، فیصله نمودند که برای حفظ امنیت کشورهای آسیای میانه از نفوذ ویرانگرانه احزاب تروریستی "اسلام سیاسی" می باید روی ایجاد یک کمر بند امنیتی مشترکاً کار نمایند.

۳- تا اینجای خبر هیچ نشانی از رقابت نیابتی وجود ندارد، یعنی همه آنهائی که دور هم جمع شده اند با هزار و یک رشته به امپریالیسم روس وابسته اند. مگر به محض آن که تصمیم می گیرند تا جهت حفاظت از سرحدات شان یک کمر بند امنیتی حد اقل در سرحدات شمال افغانستان ایجاد نمایند، دفعتاً نمایندگان اتحادیه اروپائی نیز خود را به "آستانه" پایتخت سابق قزاقستان محل اجلاس می رسانند و عین نگرانی های خود را از بابت نفوذ نهاد های تروریستی در افغانستان و خطراتی که احتمالاً برای آنها خلق نمایند به داد و فغان پرداختند و سرانجام کشورهای آسیای میانه را متعهد ساختند تا آنها را نیز در ایجاد چنین کمر بند امنیتی در نظر داشته باشند.

۴- با در نظر داشت این که کشور ما افغانستان بیش از ۵ هزار کیلومتر از شرقی ترین سرحدات کشور های اروپائی - ترکیه که از خود ماست- فاصله دارد و همزمان کشور های اتحادیه اروپا گلاب به رویتان بدون اجازه بادر و آقای شان یعنی امپریالیسم امریکا باد معدۀ شان را خالی نمی تواند تا چه رسد به تعهد همکاری با دست نشانندگان روسیه و پوتین؛ در نتیجه گفته می توانیم که اتحادیه اروپائی به دستور ارباب خود به "آستانه" سفر نموده اند تا حداقل پایه و اساس یک همکاری بین جناح های روسیه- چین و امریکا-انگلیس را بگذارند.

۵- از آن جایی که نه کشور های آسیای میانه استقلال کامل دارند و نه کشور های اروپائی، مسلم است که این همکاری شان در واقع به نیابت از بادران شان یعنی روسیه و امریکا صورت می گیرد. این که هدف و یا اهداف آنها از این رقابت نیابتی چیست، هر چند خود بیان نداشته اند مگر کاملاً واضح است. یعنی هیچ یک از آنها نمی خواهد رقیبش به تنهایی برای طالب و نظام ملاسالار محفل نکاح و عروسی و یا مجلس تعزیه و ماتم برگزار نماید. هر دو طرف می خواهند وقتی پای کشور افغانستان و نظام ملاسالار در بین باشد، تمام اختلافات و جنگهای شان را زیر تبار نموده، مشترکاً در این میدان عمل نمایند.

۶- این که رقابت نیابتی امریکا و روسیه به کدام سمت روان خواهد شد زیاد معلوم نیست چه از یک سو هر دو طرف یعنی هم روسیه و هم امریکا، تمایل شان را به همکاری نزدیک با طالب و نظام ملاسالار زیر عنوان فریبندۀ "تعامل" بیان داشته و الحق که در این تعامل صداقت به خرج داده تا حال زیر بغل طالب و نظام ملاسالار را مشترکاً گرفته اند و نگذاشته اند بر زمین بیفتند؛ از سوی دیگر هر دو قدرت بزرگ که همین اکنون در اوکراین به قلع و قمع خلق اوکراین اشتغال دارند گاهی چنان با زبان زور سخن می گویند توگوئی همین فردا باردیگر بر افغانستان هجوم خواهند آورد. هم وطنان گرامی!

آنچه را مختصراً در اینجا یادآور شدم مطمئناً طالب آن را روشنتر و بهتر از من می داند زیرا پراتیک خودش است و بر تمام رموز آن اشراف دارد. طالب این را می داند که نه زمان خلق و پرچم است تا تنها به روسیه تکیه کنند و نه هم زمان جهادی ها و حاکمیت پوشالی ساخت بن تا تمام تخمهایش را در سبد و اشنگتن بگذارد. از همین رو فکر می شود که طالب به همین زودیا با یک نرمش قهرمانانه از نوع "قرارداد حدیبیه" و آن را "فتح عظیم" نامیدن، مجدداً قلاده هر دو ابرقدرت را بر گردنش خواهد آویخت و به پاداش آن از جانب "مجامع بین المللی" به رسمیت شناخته خواهد شد. این که در دوام آن شناسائی چه بر سر مردم افغانستان خواهد آمد، برای شرق و غرب هیچ گاهی مورد بحث نبوده و من بعد نیز نخواهد بود.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!